БЪРЗА ПЕЧАЛБА, БЪРЗА ЗАГУБА

Един човек тръгнал на пазар и понесъл кошница яйца да ги продава. На кошницата бил наврял тоягата си и я носел на рамо. Вървял си човекът и си думал:

– Сега нося триста яйца. Ако ги продам по пара, ще взема триста пари, ако ги продам по две – ще взема шестстотин пари. С тези пари ще си купя една свиня, па ще си я храня, тя ще ми опраси дванайсет прасета, все женски. Тия дванайсет прасета ще пораснат и всяко ще ми опраси още по дванайсет и, кога погледнеш, ще се сдобия с голямо стадо свине. Това

стадо ще водя на гоене в гората – да ядат, да се охранят хубаво. Па ще ги откарам на пазар, та всичките ще ги продам и ще взема за тях незнайно имане. Ще си купя тогава един бял ат. Ще се обръсна и изгладя, ще се пременя, па като се кача на коня, па като си накривя калпака, чак при царевите двори, като вятър ще изфуча. Па там, заран – вечер ще препускам около царевите порти, та цялото поле атът ще изкопае с нозе, като кога свине го рили. А царевата щерка ще ме съгледа от чардака и ще ме хареса. Е, па щом ме заиска царевата щерка – и аз ще я взема. Тя ще ми роди мъжко детенце и ще го кръстя Богданчо. Кога ида на пазар, ще му купя ябълки. А като дойда дома, ще изтърчи Богданчо да ме посрещне от вратата. А аз ще протегна ръце да го прегърна и ще му река:

– Ела ми, сине Богданчо, ела тате да ти даде ябълчица!

Като издумал това, човекът забравил, та протегнал ръце да покаже как ще прегърне Богданча. И тогава изпуснал тоягата от рамо, и кошницата с яйцата – пляс на земята! Яйцата се изпотрошили, а той простенал:

– Е, отиде ми всичкото богатство!

Като се навел да пробира по-здравите яйца, видял един друг човек, който вървял след него, хванало го срам и попитал:

– Побратиме, отдавна ли вървиш по мене?

– От кога запечели, доде всичко загуби, все по тебе съм – казал човекът.

Източник: http://liternet.bg/folklor/sbornici/rakli/barza.htm

ЛЕНИВАТА НЕВЯСТА

В едно село расла хубава мома Богданка. Тя била едничко галено чедо на майка.

Порасла Богданка, станала хубава мома, но нищо не умеела да работи.

Почнали да идат сватове да я искат за снаха. Майка ѝ на всички казвала:

– Наша Богданка е галена. Тя не е научена да работи.

Щом чуели това, сватовете се връщали.

Дошъл веднаж един старец и казал:

– Чух, че имате хубава мома. Дойдох да я искам за снаха.

Майката и нему казала същото:

– Наша Богданка е много галена. Тя нищо не знае да работи...

– Нищо – рекъл старецът, – у нас никой никого не кара на работа. Който иска – работи, който не ще – така си седи.

След седмица-две станала сватбата...

Старецът имал трима синове и две снахи.

На другия ден след сватбата всички се заловили за работа. Само невястата стояла пременена и нищо не похващала.

Дошло време за обяд. Събрали се всички и седнали на трапезата. Седнала и Богданка. Другите снахи донесли гостбата и сложили пред свекъра хляб. Той взел питата, разчупил я на парчета и я раздал.

– А за невястата? – рекла свекървата.

– Тя не е гладна – отвърнал старецът. – Когато човек не работи, не огладнява.

След обяд всички пак започнали работата. Невястата седяла и нищо не похващала.

Събрали се да вечерят.

Старецът взел питата, разчупил я и пак я раздал.

– А на Богданка? – запитала свекървата.

– Тя не е гладна – отговорил старецът. – Когато човек не работи, не огладнява.

Вечеряли, поприказвали кой какво ще работи на другия ден и легнали да спят.

Легнала и невястата, но гладно спи ли се. Едвам дочакала да съмне. Тя станала тихичко, измила си очите, измела двора, издоила кравите, изкарала телците.

Станали и другите. Като видели невястата, спогледали се и се усмихнали.

На обяд невястата сложила първа трапезата и седнала последна.

Старецът разчупил питата, подал едно голямо парче на невястата и рекъл:

– Ти, невясто, днес работи най-много, ето и за тебе от питата.

Изминала се седмица-две. Невястата по цял ден шетала. На третата седмица родителите ѝ дошли на гости. Съгледали ги отдалеч и излезли на двора да ги посрещнат.

Невястата припнала най-напред, отворила портите и тихо им зашушнала:

– Мамо... Тате... Слизайте по-скоро от колата и се хващайте за работа. Тука не е като у дома. Тука, който не работи, не му дават да яде!...

Източник: http://liternet.bg/folklor/sbornici/rakli/lenivata.htm

Още приказки на: http://liternet.bg/folklor/sbornici/rakli/content.htm

Материала подготвиха: Надя Косева и Десислава Бейска
Провери: Диляна Гаджева